

**Brev till Selma Lagerlöf från
Valborg Olander: 1925 juni-1926
augusti - 55**

Olander, Valborg,

HS L 1:1

2.4. / 149

Stockholm Långfredagen 1926.

Min älskade,

Jag känner på mig,
att du är trött på mina alltför
tätt återkommande brev, så att
nu skall det inte bli långt. Vill
bara gratulera dig till att ha fått
hem frk. Lundgren. Skulle du kunna
hejda hennes arbetslust om i början!

Så tänkte jag visa ett prov
på fowlard, som Språngby före-
ställt mig, men som jag inte
har råd att sy. Samma möster
finns i mullvad och lila också.

Jag håller på vid sy en

dräkt (kappas och kjol) i beige
på Mea²:

Så undrar jag om halven
var bra och inte blev blygsam
för länge på stationen. Jag
skrev näm. int. till Inspektorn
som sist om att hämta den.

Så hoppas jag du inte
blev illa berörd av Liljebjörns
omdöme om herrar Hammar-
gren och Scheuson. Skade jag
läst dessa stycken, kanske jag
inte ^{hade} skulle skickat hans
skotminnen. Hans generation
är ju gånngen nu tiden nu, det
är väl barbarerna^{*)}, som

*) till förra generationen i Karlstad

för erfarna ijenkännandets glädje.
Det är ejist egentligen att tråkta
Så har dessa gamla muskarl så
pedantiskt gör reda för de mest
ointressanta detaljer och höjkonst.
Egentligen kan man inte beskylla
honom för att ha varit.

Jag roysade nej!, innan jag
var över bänken. Eva Sudeén kom
inte. Hon hade blivit så hes, att
läkaren hade följt honom att tala.
Ejist skulle konceptet nu ha varit
färdigt. Men jag kan ju renskriva
de två sista aktens oberoende av henne.

Hon ha väl Kleman och Johanson
haft rimmesbryn att skriva till Amerika.

(om sate de skulle skriva med förlä)

Steman bad katan dig på mycket,
det var lagarna innan avgörandet
föll i Stadsfuttmätstige angående
statyn. Till någon annan hade hon
sagt, att hon trodde hon inte skulle
kunna överleva den dagen. Så
det blev väl en kallehju-fest efteråt.

— Jag har varit och hört Viskins
läsa upp av sina skrifter, bl. a.
ett ämne otroligt litet dramatiskt
ögons, som skall inflyta i en festskei-
ten Ossian-Nilsons ära. Han läst ut-
märkt, och efteråt talade han om
frå mig, att det var Björnson, som
var originalet eller modellen för
den erotiska professorn i stycket.

Vad skall jag mera tala om?
 Att Helens vilja i Rättstik är såld
 till en Stockholman för fattiga 14.500 kr.
 och att min systers Maria lär vara för-
 tvivlad, att inte hon får köpa den!!!
 Det hade ju stått henne fritt alla dessa
 år, men väl, att hon inte kom sig för.
 Amdeus ha rest till landet för
 att köpa 22 tunnland yppersta
 åkerjord, som gränsar till deras
 ågor. De ha folk, dragare och maskiner,
 som rädda till för denna utökning
 av området, varför de hoppas, att
 det skall bli en god affär. Det
 finns de, som hungra och förtäta
 efter jord!!!

Hjort är det bekräftligt
med Cederschiöld. Han lär med
Loras hjälps ha skrivit en an-
mälan av Teqnérs bok i S. H. T.,
men det tyckas honom inte
mera att skriva på maskin
som i början av bättringen.

Det är nu Lora, som skriver
i eget namn. De ha hytt en
villa i Måken vid Pärstad för
sommaren, dit de ännu fara
i sjukvagn. Men det är väl
problematiskt, om det tyckas.

Om i dag fick jag höra, att
min kusin artisten, Sjsadas bror,
är död, han, som brann av begär

att få rita av sig. Det är litet ve-
modigt att tänka på att väl Cedar-
Schiöld snart följer efter. De vore
statistik-kamrater och ha med intresse
följt Varandras livandes historia.

Ack, last not least: Jag
har på Pygge och Po- utställningen
sett ett slags blomsterurnor
att ha i trädgårdar, som kanske
kunde passas på den Terrass.
D. v. s. det är inte urnor i egentlig
mening, utan avlångt fyrkantiga
pjeser att sätta blomkultor i.
Nu var det horkensivert i dem. Det
är någon komposition, som heter
"Stenolit", grågrön med nysshöjda

vita figurer (bas. relief?) på
de två långsidorna, ganska
originella, komponerade av en
kvinnlig artist. Jag vet inte
vad planen är med den präktiga
granitmur, om den skall placeras
några prydnadssticker på var
sin sida av trappan, och inte heller
om det duger, att dessa gjuses på
i hinsgrönt. Men jag tror det vore
vackert och nytt. 30 kr. stycket
kostar de, flera vore sålda.

Du glömmur väl inte att be Elin
Lagerlöf skapa dig en strandscen
eller två, så att du kan börja
sitta ute i april-solen, åttakadé?

Jag har givit återbud om Paris,
skall i stället hjälpa Starbäcks
med sommarnöje och förrösta
frå Augustas till någon badort. Det
är länge sedan hon fick sköta sig.

Lignen Bergman säger Branting.
Hon säger, att hans pondus
hade behövt få att spela någon
roll i Genève. Hon påstår, att
hon anat oråd ända från början,
hon hade missträckt någon hit
bakom höjrens utomordentligt
ivriga anslutning till ^{högrens} program.
Och det ut eller in därvidlag? —

Jag var ju också byfke min
pension hos Dr. Larsson,

Det var en lång rad, som
gick den ena efter den andra
nyfotagande hela trappans
längd, idel malätra, skröplig,
höfsligt blanda stackars gamla
mannor. Jag kunde inte
annat än tänka: Vad har jag
vil gjort att förtjina ut på
det så mycket bättre än alla
dessa som säkert gjort mera
nyttan med större ansträngningar
än jag?

Emellertid var Sally fört
i baden hade så bråken för
bidraget till sin kyrka i Uppsala.
Hon hade huvudet på sned

och bad: "hälsa så hjärtligt!"

Av en händelse fick jag
sedan på dagen höra, att Sally
bedriver en våldsam agitation för
att varna mot prästfamiljen från
Lunnastalm, som de kanske hade
om var i Stockholm i vintern
för att skaffa pengar till en kyrka
där uppe i Östergötland. Denne familj
väckte en kolossal anklagning här,
och fick betydliga summor, men
Sally, som har ett horn i sidan
till prästfem, som varit hennes
olov vid Centralen för i världen,
präster, att de inte äro renhjäriga
och bråkar om att de måste ställas

